

IRINA BINDER

Insomnii

EDITURA FOR YOU
BUCUREȘTI

VREI SĂ MĂ CUNOȘTI?

*Putem să iubim doar ceea ce cunoaștem și
niciodată nu putem cunoaște în întregime
ceea ce nu iubim.*

ALDOUS HUXLEY

Vrei să mă cunoști? Atunci nu-mi privi insistent chipul și nu-mi pune etichete definitive după ce m-ai ascultat rostind doar câteva cuvinte.

Nu-mi evalua inteligența raportându-te la studii sau la condiția mea socială; nu-mi aprecia maturitatea emoțională raportându-te la vârsta mea biologică și nu crede că-mi cunoști educația după ce ai stat în preajma mea doar câteva secunde.

Nu mă analiza prin prisma lucrurilor pe care le am, pentru că, indiferent cât de multe aș avea, ele nu arată că am tot ceea ce îmi trebuie; indiferent cât de puține aș avea, asta nu arată că-mi lipsește ceva.

Nu asculta poveștile altora despre mine și nu mă privi prin ochii celorlalți, pentru că fiecare om mă vede diferit și prea puțini sunt aceia care mă văd așa cum sunt cu adevărat.

Nu-mi cataloga sensibilitatea, moralitatea și valorile în funcție de greșelile din trecut, pentru că nu cunoști conjuncturile ce

au dus la săvârșirea lor. Nu poți judeca omul după o singură faptă, așa cum nu poți judeca eternitatea după o singură zi.

Nu mă judeca după oamenii din anturajul meu – există motive întemeiate pentru care aceștia fac parte din viața mea, pe unii dintre ei neavând dreptul să-i aleg, să-i alung, să-i părăsesc.

Nu mă judeca după o vorbă, o faptă, o iubire.

Sunt mai profundă de atât.

Vrei să mă cunoști cu adevărat?

Atunci vino și trăiește alături de mine o vreme. Vino în casa mea, în viața mea și, dacă o să te încumeți, în sufletul meu. Doar așa ai să poți vedea tot ceea ce mi se întâmplă, tot ceea ce trăiesc, tot ceea ce iubesc, tot ceea ce simt și, da, tot ceea ce îndur.

Vino să îmi vezi toate trăirile, nu numai pe acelea pe care aleg eu să le las să se vadă. Ai să observi că nimic din ceea ce e omenesc nu mi-e străin, de la bucurie intensă până la tristețe nemărginită. Vei avea ocazia să constăți că am și eu slăbiciuni, ca toți oamenii, dar că, spre deosebire de mulți, eu găsesc puterea să mă lupt cu neputințele mele. Vino să-mi vezi și bucuriile, și necazurile, și clipele de mulțumire, și frământările interioare.

Vino să mă vezi întreagă.

Vino să vezi cum râd atunci când ar trebui să plâng și cum găsesc puterea să le alin durerile altora, în timp ce ale mele mă sufocă.

Vino să vezi cum găsesc în mine forța de a le da celor dragi aripi să crească, în timp ce pe mine mă dor și acum urmele lăsate de aripile ce mi-au fost tăiate.

Vino să-mi cunoști temerile din fiecare clipă și iubirea de o viață.

Vino să-mi cunoști tot universul, cu trecut, prezent și... visuri.

De-abia apoi ai să-mi poți pune o etichetă, înălțătoare sau denigratoare, după cum ți-e voia, dar te conjur: nu-mi pune calitative înainte de a mă cunoaște cu adevărat.

De aceea te invit în lumea mea. Vino! Te provoc să mă cunoști. Nu promit că sunt mai bună sau mai rea decât ți-ai imaginat... Doar că sunt mai profundă de atât.

Vino să mă cunoști și ai să poți observa cu ochii tăi, poate contrar așteptărilor, cum sunt supusă eșecului, în ciuda tuturor eforturilor pe care le fac, cum primesc doar o parte infimă din iubirea de care depinde sufletul meu, în ciuda dragostei uriașe pe care o ofer necondiționat, cum greșesc și câte regrete adun, dar și cât de mult sunt capabilă să iert.

Vino, oferă-mi câteva clipe din timpul tău, ca să mă vezi de aproape, abia atunci poți să mă judeci. Vino să mă vezi cu visuri și iluzii, cu speranțe și înfrângeri, cu bucurii și suferințe și abia după ce vei fi văzut tot tabloul, și nu doar câteva frânturi, de-abia atunci mă vei fi cunoscut puțin și vei fi îndreptățit să mă cataloghezi. Dar înainte nu. Nu face greșeala să îmi pui etichete înainte de a mă cunoaște. Sunt mai profundă de atât.

Vrei să mă cunoști cu adevărat?

Atunci vino să mă vezi întreagă.

AM GREȘIT...

*Cea mai mare greșeală a omului este
să se teamă să nu facă vreo greșeală.*

ELBERT HUBBARD

Am greșit...

atunci când am renunțat la visurile mele doar pentru
că alții m-au descurajat;

când am spus „Nu mai pot!“ înainte să fi încercat
măcar;

când le-am dat voie altora să îmi spună cine și cum
sunt, uitând că doar eu sunt aceea care mă definește;

când m-am lăsat amăgită de cuvintele frumoase, dar pe
ascuns veninoase, ale unor oameni care au văzut în mine
doar o cale către scopurile lor;

când am amânat să spun „Iartă-mă!“, „Îmi pare rău!“,
„Te iubesc!“;

când mi-a fost teamă să mângâi, să îmbrățișez și să
sărut;

când nu i-am permis inimii să iubească pe cine a vrut ea;

când am lăsat orgoliul să mă înstrăineze de oameni;

când nu am făcut primul pas spre împăcare;

când am dus lupte ce nu erau ale mele;
când m-am retras prea devreme din relații în care sufletul meu simțea nevoia să mai stea;
când am risipit cuvinte, emoții și lacrimi pe persoane care nu le-au meritat;
când am judecat fără a cunoaște;
când am vorbit în loc să fi ascultat;
când m-am amăgit cu iubiri și prietenii iluzorii, trecătoare;
când m-am lăsat condusă de slăbiciuni și n-am avut curaj să renunț la oameni care nu mă meritau, crezând că nu voi putea trăi fără ei;
când am cerșit iubire și când am implorat iertare pentru greșeli închipuite;
când m-am învinovățit nemeritat și m-am subapreciat, crezând că nu sunt destul de bună pentru a merita dragostea anumitor oameni;
când m-am simțit urâtă, neînsemnată și inutilă;
când am ales singurătatea pentru a mă proteja de suferințe;
când mi-am irosit energia străduindu-mă să le dovedesc cum sunt cu adevărat unor ființe incapabile să mă cunoască;
când m-am încăpățânat să aștept în fața unor uși închise definitiv;
când n-am avut curaj să aleg un drum diferit și m-am încăpățânat să merg alături de oameni pentru care eram doar o umbră;
când nu i-am iertat imediat pe aceia care mi-au greșit și am dus inutil povara unor încărcături sufletești nejustificate;

când am renunțat la mine pentru a fi așa cum au vrut alții;

când am uitat ceea ce merit cu adevărat, lăsându-i pe alții să dicteze termenii fericirii mele.

Am greșit de fiecare dată când mi-am cedat puterea unei persoane sau unei situații din exterior, uitând că sunt valoroasă prin mine înșămi, deoarece sunt copilul iubit al lui Dumnezeu.

Am greșit, dar mi-am învățat lecțiile și m-am iertat!

Deși nu îmi doresc, știu sigur că am să mai greșesc. Sunt un om ca toți oamenii și nimic din ceea ce e omenesc nu mi-e străin. De aceea știu că voi mai face greșeli – poate iubind prea mult, poate lăsându-mă condusă de slăbiciuni, poate cedându-mi puterea din când în când. Dar, spre deosebire de anii tinereții mele, acum am învățat să mă iert, să mă iubesc și să mă accept așa cum sunt. În sfârșit, după multă vreme – prea multă, aș spune –, am învățat să coabitez în pace cu mine. Și mi-e bine cu mine așa cum sunt!

CUPRINS

<i>Prefață</i>	7
Vrei să mă cunoști?	9
Am greșit... ..	12
Iartă-mă!	15
Acum știu	19
Aș opri timpul tău, dragă mamă.....	23
Dacă vă iubiți... ..	25
Secretul fericirii	30
Trebuie să știi când e cazul să pleci.....	33
Omul bun.....	37
Despre suflete mari, despre suflete mici... ..	39
Câți merită?.....	44
Ceva de iubire... ..	46
Pleacă.....	48
Un prieten	50
Ești frumoasă, femeie dragă!	55
Poți și meriți mai mult	57
Scrisoare pentru cealaltă femeie	59
De ce vorbim despre...?	61
Pentru el – al meu	63
Nostalgie	65
Celor care mă detestă	68
Iartă-te!	73
Tu alegi cine vrei să fii.....	75
Suntem săraci.....	77
Există Doamne-Doamne?.....	79

Uită și mergi mai departe	80
Am plâns... ..	83
Nevoia de brațe protectoare.....	85
Schimbări.....	87
M-am grăbit.....	91
Așteptări.....	93
Poduri.....	95
Dacă aș putea să fiu din nou copil... ..	97
Adevăruri care dor.....	98
Înstrăinare.....	101
Da, mai există și bărbați... ..	104
Mi-a spus mie Doamne-Doamne	109
Dragostea.....	111
Cu adevărat prieteni.....	113
Riduri	115
Va veni o zi	117
Cele mai frumoase mâini.....	119
Regrete	121
Nu mai am timp	123
Mama	127
Vârsta nu contează	129
Uși.....	133
Noi, femeile	135
Am fost ocupată.....	138
Nimeni	142
Mi-e dor.....	145
Unei fiice	147
Viața mea fără tine	149
Cu sufletele la vedere.....	151
Detașarea	154
„Acum este al meu“	157
De neînvinș.....	161
Ai dreptul să pleci, dar nu și să te întorci	164
Fiți buni cu voi înșivă.....	166
Mi-am pierdut răbdarea și toleranța	169
Fiindcă putem alege	171
Moartea este doar o graniță a vieții, nu și a iubirii	174

Despre un om diferit.....	179
Tăcerea ca virtute.....	181
Fii cea de care lumea să aibă nevoie	184
Lista.....	187
Uneori eșuăm.....	190
Unii se descriu mâzgăbind porți și garduri... ..	192
Te iert.....	197
Pe Dumnezeu unde L-ai lăsat?.....	199
Trăim așa cum gândim.....	202
Mă întreb uneori.....	205
Am obosit	207
Dacă mi-ar mai putea vorbi.....	209
De ce nu păstrez lucruri pentru ocazii speciale.....	212
O poveste. Povestea multor femei	215
Când vom fi mai fericiți?.....	220
Răni fizice, răni sufletești.....	224
Liber sau în rând cu lumea?.....	226
Ești cine vrei să fii?	231
Unde și când se termină iubirea?	233
În lumea mea	235
E doar o etapă.....	237
Suntem certați la bine, nu la necaz	239
Aș fi putut înțelege.....	241
Curaj și suflet	243
Ești doar un spectator.....	245
Pentru tine, prietenă dragă!	249
Despărțiri.....	251
Îi respect pe oamenii cu bun simț.....	253
O rochiță specială.....	255
O amintire	257
Nu aștepta să fie prea târziu!.....	259
Din jurnalul meu de copil.....	261
Să nu te miri dacă o pierzi	262
Iubesc!.....	264
Retrospectivă la ceas aniversar	266
Le mulțumesc.....	269
Vă iert!	271

Am uitat	273
Viața este o călătorie.....	275
Dacă azi ar fi ultima zi... ..	277
Cea mai potrivită zi este astăzi.....	279
Suflet de câine.....	283
Noi, ăștia care scriem, despre ce ar trebui să scriem?	285
Iubirea de sine.....	288
Oare lipsa de timp... ..	290
Știi sau nu știi să ierți?	292
Despre un mâine mai fericit	294
Despre un mâine mai bun.....	295
Dacă un om te va face mai mult să plângi decât să râzi, atunci renunță la el.....	297
Cu câtă ușurință... ..	301
De ce îl iubesc?	303
Despre bătrânii noștri.....	305
Bărbatul ideal.....	307
Ciocolată amăruie	309
Educația începe cu lumea poveștilor.....	319
Paradoxuri.....	321
Visez la o lume... ..	323
Uneori uit	325
Am văzut cum arată iubirea.....	326
Extraordinarul există acum și aici	327
Știi ce am făcut azi, Doamne?	329
Iubirea ascunsă în buchețele de flori	331
Nu sunt capabilă să urăsc	333
Băiatul care nu s-a supărat niciodată.....	337
Dacă aş scrie ultimul text... ..	340
<i>Despre cartea Insomnii și despre aceia cărora trebuie</i>	
<i>să le mulțumesc</i>	<i>343</i>
<i>Cuvântul editorului.....</i>	<i>346</i>